

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR HET **B**EDRIJFSLEVEN,
HET **W**ETENSCHAPSBELEID,
HET **O**NDERWIJS,
DE **N**ATIONALE WETENSCHAPPELIJKE
EN CULTURELE INSTELLINGEN,
DE **M**IDDENSTAND
EN DE **L**ANDBOUW

COMMISSION DE L'**E**CONOMIE,
DE LA **P**OLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'**E**DUCTION,
DES **I**NSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES **C**LASSES MOYENNES
ET DE L'**A**GRICULTURE

VAN

DU

28-06-2000

28-06-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 28 juni 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - COM 247

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de kortingen op geneesmiddelen" (nr. 2025)

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de gedeeltelijke vernietiging van de wet op de collectieve schuldenregeling door het Arbitragehof" (nr. 2178)

sprekers : **Magda De Meyer, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de omzetting van de Europese Richtlijn 98/44 in Belgisch recht" (nr. 2230)

sprekers : **Leen Laenens, Charles Picqué**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid

Sommaire

Mercredi 28 juin 2000

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE COM 247

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les ristournes sur les médicaments" (n° 2025)

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'annulation partielle par la Cour d'arbitrage de la loi relative au règlement collectif de dettes" (n° 2178)

orateurs : **Magda De Meyer, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la transposition de la directive européenne 98/44 en droit belge" (n° 2230)

orateurs : **Leen Laenens, Charles Picqué**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 28 JUIN 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,
HET WETENSCHAPSBELEID,
HET ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 28 JUNI 2000

De vergadering wordt geopend om 09.45 uur door de heer **Jos Ansoms**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 09.45 heures par M. **Jos Ansoms**, président.

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de kortingen op geneesmiddelen" (nr. 2025)

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "les ristournes sur les médicaments" (n° 2025)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er werden reeds verscheidene vragen gesteld over de kortingen op geneesmiddelen, maar dan wel meestal in de commissies voor de Volksgezondheid en voor de Sociale Zaken, niet in deze commissie. Bij elke vraag wordt verwezen naar de minister van Economische Zaken. Daarom richt ik vandaag mijn vraag tot u. Blijkbaar wordt dit een problematiek waar we moeilijk uit raken. Het lijkt me nodig dat de drie bevoegde ministers de hoofden bij elkaar steken.

Zoals u weet werden kortingen op geneesmiddelen vroeger verboden door de Orde van Apothekers. Die Orde waakt sinds haar ontstaan in 1949 over de loyale uitoefening en de waardigheid van het beroep en over de morele belangen van apothekers. Onder waardigheid van beroep heeft men altijd begrepen dat het beroep van apotheker niet mocht afglijden naar een puur commerciële winkeliërsfunctie.

U weet dat op de markt zowel officine-apotheken bestaan die in handen zijn van zelfstandigen als apotheken die in handen zijn van andere personen, rechtspersonen en coöperatieven. Het zijn vooral die coöperatieven die door de wet van 1949 gebruik konden maken van hun eigen systeem van uitkering van de winst. Op de duur ontstond zo een onhoudbare situatie tussen de zelfstandige officine-apotheken en de coöperatieve apotheken omdat deze laatsten een concurrentievoordeel hadden. Daardoor is het geven van kortingen stilaan gaan uitdoven.

Men heeft geprobeerd wettelijk op te treden in deze zaak, op basis van de wet op de economische expansie van 14 februari 1961 waar aan de Koning toestemming gegeven werd om de maximprijzen voor geneesmiddelen vast te stellen. Ook het probleem van de kortingen zou daardoor geregeld worden. In uitvoering hiervan kwam er het koninklijk besluit van 17 april 1964 dat de kortingen reglementeerde en beperkte tot 10%. Op een bepaald moment bleek ook die situatie onhoudbaar omdat er opnieuw concurrentieproblemen ontstonden tussen de coöperatieven en de zelfstandige apotheken. Men vroeg advies aan de Raad van State, die op 20 oktober 1993 antwoordde dat er geen rechtsgrond was om kortingen te reglementeren. Sindsdien bestaat op de markt een totale vrijheid.

Deze totale vrijheid bleef aanvankelijk enigszins binnen de perken, maar de laatste jaren wordt de toestand op het terrein eigenlijk onhoudbaar. In het begin hield men zich nog aan de opgelegde 10%, maar sindsdien werden de remmen echter compleet losgelaten. Dit uit zich op twee niveaus. Enerzijds geeft men in de officine-apotheken steeds grotere kortingen aan de patiënten. Men moet die kortingen daar vaak geven, onder druk van

de concurrentie. Anderzijds worden bij het leveren van geneesmiddelen aan grotere entiteiten, vooral aan rusthuizen, zowel door coöperatieve als door zelfstandige apotheken kortingen gegeven die onhoudbaar worden. Men spreekt van kortingen tot 35%. Dat is meer dan de normale winstmarge van de apotheker. Dit kan volgens mij niet blijven doorgaan. De apothekers worden zich daarvan meer en meer bewust, mijnheer de minister.

Onlangs werd in Brussel, waar een spreiding bestaat van zowel coöperatieve als van zelfstandige apothekers, een enquête gehouden door de Vereniging van Brusselse Coöperatieve apothekers. Daaruit bleek dat geen enkele apotheker, ook niet de coöperatieve apothekers, voorstander zijn om dit systeem te behouden zoals het vandaag bestaat.

Eigenlijk wil iedereen van het kortingensysteem af, wellicht ook wegens de situatie binnen de gezondheidssector, meer specifiek die van de geneesmiddelen, waardoor de druk op het geneesmiddelenbudget steeds sterker stijgt. Dure specialiteiten en dergelijke maken dat de winstmarges van de apothekers worden aangetast. Er zijn dus een aantal redenen, mijnheer de minister, om het systeem aan te passen. De belangrijkste reden is voor mij hoe deze mensen reageren op de *ristorno's*. Men ziet bijvoorbeeld hoe ze geconfronteerd worden met het tot na de komma uitrekenen hoeveel frank ze moeten terugkrijgen. Het is heel spijtig dat de apothekers op die manier inderdaad meer en meer als een gewone winkelier beschouwd worden. Dat imago probleem is voor mij het belangrijkste.

Het geven van kortingen wordt door sommigen gemotiveerd als een sociale maatregel die de minstbegoeden ten voordele komt. Ik kan echter alleen maar vaststellen dat het een asociale maatregel is, in de zin dat nieuwe geneesmiddelen een hele lijdensweg doorlopen eer hun prijs bepaald wordt en eer hun terugbetaling bepaald wordt. Hoe noodzakelijker het geneesmiddel is, hoe lager het remgeld nu is. Hoe minder noodzakelijk het is, hoe hoger het remgeld. Met andere woorden, de grootste kortingen gaan naar de minst noodzakelijke geneesmiddelen. Indien men zou berekenen hoe groot het kortingenpakket is dat nu gegeven wordt, vraag ik me af of men dit bedrag niet nuttiger kan besteden door inderdaad iets te doen aan de prijs van de meest noodzakelijke geneesmiddelen. Men zou bijvoorbeeld het remgeld kunnen verlagen voor de meest noodzakelijke geneesmiddelen of men zou desnoods iets kunnen doen voor bepaalde doelgroepen.

Het zou nuttig zijn, mijnheer de minister, een poging te doen om te berekenen over hoeveel geld het hier gaat. Als ik dit voor de vuist weg bereken, denk ik dat het toch gauw om enkele miljarden frank aan kortingen gaat. U zult wel weten dat deze kortingen, aangezien erop uiteraard geen belastingen worden betaald, voor een deel mee betaald worden door de gemeenschap. Ik denk dus

dat men het huidige systeem fundamenteel in vraag moet stellen. Men moet de berekening eens maken. Misschien kan de ziekteverzekering op een sociaal verantwoorde manier iets meer doen voor de geneesmiddelenverstrekking. Daarom is het nodig dat u met uw collega's zou samenwerken.

Uiteraard hebben deze kortingen in sommige gevallen een tegenovergesteld effect. Ik heb altijd gezegd dat door het tekort in de ziekteverzekering het remgeld op geneesmiddelen steeds zwaarder is gaan wegen op het budget van de patiënten, in sommige gevallen onaanvaardbaar zwaar. Dat is een fout die eigenlijk binnen de ziekteverzekering moet worden rechtgezet. Een remgeld heeft uiteraard een functie. Het afschaffen van het remgeld zou theoretisch tot overconsumptie van geneesmiddelen kunnen leiden. Dat element speelt volgens mij ook mee in deze discussie.

Het kan interfereren met een aantal andere maatregelen die de regering in de pijnpijn heeft, onder meer het verruimen van de franchises op geneesmiddelen. Het lijkt me onmogelijk dat men kortingen zou geven op geneesmiddelen en dat de patiënten achteraf het totale bedrag dat ze normaal hadden moeten betalen terugkrijgen.

Met andere woorden, ik denk dat er redenen genoeg zijn om er vanuit te gaan dat geneesmiddelen geen consumptiegoederen zijn zoals andere, waarop de regels van de vrije concurrentie onverkort moeten worden toegepast. Ik zou graag het standpunt van de regering vernemen, te meer omdat uw voorganger al een aantal contacten met de apothekers heeft gehad. Hij heeft eigenlijk al laten doorschemeren dat hij bereid was om daarover na te denken en de toestand te remediëren. Is deze regering bereid om het probleem te onderzoeken en de kortingen eventueel te verbieden of te begrenzen?

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van de Castele, ik zal eerst de historiek van de kortingen op geneesmiddelen schetsen.

In het verleden bestond er inderdaad een specifieke regelgeving voor kortingen op geneesmiddelen. Deze regelgeving bepaalde dat de *ristorno's* die op geneesmiddelen werden toegekend maximaal 10% van het aandeel van de patiënt mochten bedragen. Deze regels, waarvan de rechtsgronden in 1983 en 1989 wegvielen, werden expliciet door het koninklijk besluit van februari 1995 opgeheven.

De geneesmiddelen vallen onder het toepassingsveld van de wet van januari 1955 op de economische reglementering en de prijzen. Krachtens deze wet kan de minister van Economie alleen tussenbeide komen in de bepaling van maximumprijzen of marges die mogen worden aangerekend. Hij kan geen minimumprijzen of marges opleggen en hij kan evenmin de *ristorno's* beperken.

Charles Picqué

Vrij recente rechtspraak van de hoogste rechtscolleges toont aan dat apothekers ondernemers zijn in de zin van de gecoördineerde wet tot bescherming van de economische mededinging van juli 1999. Hieruit volgt dat de deontologische normen in principe moeten worden gescheiden van de concurrentiebeperkende maatregelen. Afspraken en regels over kortingen vallen onder deze laatste categorie.

Concreet betekent dit dat de *ristorno's* of kortingen door iedere apotheker vrij te bepalen zijn, voor zover men rekening houdt met de bepalingen uit de wet van juli 1991 betreffende de handelspraktijk en de voorlichting en bescherming van de consument, die haar verbieden met verlies te verkopen.

In de praktijk stellen wij vast dat in heel wat apotheken kortingen worden toegekend en dat deze eventueel hoger liggen voor groepen, zoals rust- en verzorgingstehuizen.

Ik zou hierover twee zaken willen zeggen. Wijst deze praktijk erop dat er bedrijfseconomisch ruimte bestaat om geneesmiddelen tegen een lagere distributiemarge te verstrekken? Dat is een fenomeen dat zich in veel economische sectoren voordoet. Ten tweede, wil ik onderstrepen dat dergelijke kortingen uiteindelijk de patiënten ten goede komen. Het verbieden en of beperken van kortingen zal voor hen onvermijdelijk een negatieve weerslag hebben.

Wat uw vraag betreffende mijn voorganger betreft moet ik zeggen dat ik er zelfs niet op de hoogte van ben dat hij terzake enig wetgevend initiatief zou hebben genomen. Ik was verbaasd te vernemen dat de heer Demotte van plan was iets te doen op dat gebied. Bovendien is het bijzonder twijfelachtig of dergelijke rechtsregels kunnen worden verzoend met de Europese rechtsregels. Afgezien van eventuele juridische problemen behoort het invoeren van een specifieke reglementering aangaande de kortingen die de apothekers mogen toekennen niet onmiddellijk tot de prioriteiten van de regering. Ik veroorloof mij u te vragen wat dat eventuele initiatief van de heer Demotte was. Ik ben uiteraard ook bereid dat zelf na te gaan.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mijnheer de minister, uw antwoord ontgoocht mij. Dit dossier heeft immers al een lange weg van Echternach afgelegd. Wij hoopten dat de geesten stilaan aan het evolueren waren om apotheken tegen de trend in - wat ik besef - niet te beschouwen als louter bedrijfseconomische ondernemingen en geneesmiddelen niet louter als consumptiegoederen en dat er een aantal afwijkingen zou kunnen worden toegestaan.

U zegt eigenlijk bijna het tegenovergestelde, waarvoor ik al vreesde. U zegt dat het feit dat men kortingen kan geven bewijst dat er een marge is en dat apotheken nog

voldoende rendabel zijn. Mijnheer de minister, ik kan u verzekeren dat kortingen van 35% niet kunnen, tenzij men op een andere manier de markt afschuimt. Ik ken een voorbeeld van een apotheker in Brussel die zelfs ook vlees levert aan rusthuizen, zodat hij een totaalpakket kan aanbieden en het misschien wel leefbaar blijft. Misschien kunt u zelf uw oor eens te luisteren leggen bij de apothekers van Brussel. Zo kom ik tot de vraag die ik u wil stellen. Bent u bereid om ten minste een aantal mensen uit de praktijk daarover te horen? Zelfs de coöperatieven raken er immers stilaan van overtuigd dat er aan het systeem moet worden gesleuteld.

Als men niet zover wil gaan dat men kortingen wil afschaffen, moet men ten minste limieten vastleggen. Het is immers niet goed, ook niet voor uw distributiesysteem van geneesmiddelen. Er is een vestigingwet voor apotheken. Het is de bedoeling dat die apotheken leefbaar zijn. Dat is niet mogelijk als de ene apotheek via monstercortingen probeert om patiënten af te snoepen van andere apotheken. Dat is volkomen in tegenspraak met de filosofie die tot nu toe wordt gehanteerd.

Wat uw voorganger betreft, baseer ik mij op een artikel in een vaktijdschrift waarin de minister zelf wordt geciteerd. Ik zal u van dat artikel een kopie bezorgen. Hij zegt : "De knelpunten van de apothekers liggen mij na aan het hart. Ik wil dan ook binnen afzienbare tijd tot concrete oplossingen komen. Mijn ontwerp daaromtrent is klaar, maar moest worden gekoppeld aan het besluit van minister Vandenbroucke met betrekking tot de effectieve aflevering van de geneesmiddelen in de officina's." Hij heeft het dus wel degelijk over een aantal knelpunten. Hij zegt niet per definitie dat hij de kortingen gaat afschaffen, maar hij wil duidelijk een aantal problemen met betrekking tot de apothekers, inclusief de kortingen, aanpakken. Mijnheer de minister, ik meende dat u gemakkelijker aan uw voorganger kon vragen wat hij daarmee concreet beoogde. Ik kan hem niet meer ondervragen.

U zegt dat een wettelijke regeling niet mogelijk is. Volgens de huidige stand van de wetgeving kan dat inderdaad niet. Wij zijn echter wetgevers, dus kunnen wij de wetgeving aanpassen als daarvoor een meerderheid wordt gevonden. Deze wet, die u verhindert om vaste prijzen of minimumprijzen voor geneesmiddelen op te leggen, moet desnoods worden aangepast. Ik besef dat daarvoor een meerderheid nodig is, maar ik zou het op prijs stellen mochten wij ten minste een onderzoek kunnen voeren naar deze mogelijkheid, ook in het kader van de Europese concurrentieregels. Dat is volgens mij het belangrijkste knelpunt.

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, ik ben gevoelig, niet alleen voor de argumenten van mevrouw Van de Casteele, maar voor alle argumenten die terzake worden aangehaald.

Charles Picqué

Ik ben bereid mijn administratie om uitleg te vragen omtrent de beschreven toestand en bovendien ben ik van mening dat een algemeen overleg met de apothekers aangewezen is aangezien heel wat problemen met elkaar zijn verbonden.

Ik ben het echter niet met u eens, mevrouw Van de Castele, waar u het had over voor- of nadelen ten aanzien van de patiënten want volgens mij komen de kortingen alleen maar ten gunste van de patiënten.

Hoe dan ook, dit debat moet later uitgebreid worden gevoerd.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Ordre des travaux**Regeling van de werkzaamheden**

Les questions orales n°s 2040 et 2073 de M. Charles Michel sont reportées à une date ultérieure.

Mondelinge vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de gedeeltelijke vernietiging van de wet op de collectieve schuldenregeling door het Arbitragehof" (nr. 2178)

Question orale de Mme Magda De Meyer au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "l'annulation partielle par la Cour d'arbitrage de la loi relative au règlement collectif de dettes" (n° 2178)

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eind mei vernietigde het Arbitragehof een paragraaf van de zogenaamde wet Di Rupo, op de collectieve schuldenregeling.

De wet is sedert 1 januari 1998 van kracht en maakt momenteel het voorwerp uit van een evaluatie. De kern van de wet is dat personen met belangrijke schulden via de beslagrechter een beroep kunnen doen op een schuldbemiddelaar die met alle schuldeisers kan onderhandelen over een realistisch afbetalingsplan. Na vijf jaar kunnen schulden dan geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Opdat de wet effectief zou worden, is het absoluut noodzakelijk dat de schuldenaar volledig eerlijk is met betrekking tot de stand van zijn vermogen. De rechter kan hiertoe van iedereen de nodige informatie eisen over de bezittingen van de schuldenaar. Hij kan die informatie ook vragen aan advocaten en het is precies hier dat, volgens het Arbitragehof, het schoentje knelt.

Met de vernietiging van een paragraaf uit de wet wil het Arbitragehof dat de schuldenaar op voorhand weet voor welke precieze zaken het beroepsgeheim van zijn advocaat kan worden opgeheven, zodat hij kan nagaan of de opheffing van het beroepsgeheim al dan niet zijn belangen schaadt. De vraag is of de wet hierdoor niet gedeeltelijk wordt uitgehold.

Mijnheer de minister, graag zou ik uw standpunt terzake kennen.

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, ik kan mevrouw De Meyer onmiddellijk geruststellen in die zin dat het arrest van 3 mei van het Arbitragehof in niets afbreuk doet aan de algemene opzet van de wet op de collectieve schuldenregeling.

In het kader van deze procedure legde de wetgever, in verband met de transparantie, een zware klemtoon op het patrimonium van de debiteur. Men moet vermijden dat sommige debiteurs zich als onvermogenend voordoen terwijl ze elementen van hun patrimonium verbergen. Hun werkelijk passief goed kennen is eveneens belangrijk.

Het komt er inderdaad op aan de reële mogelijkheden van terugbetaling door de debiteur correct te kunnen inschatten. Door een aanvraag tot collectieve schuldenregeling in te dienen, aanvaardt de debiteur dat het beroepsgeheim opgelegd aan zekere derde personen, wordt opgeheven. Op verzoek van de Franstalige Orde van Advocaten van de balie van Brussel, werd het Arbitragehof ertoe gebracht de bepaling te onderzoeken volgens dewelke derden die gebonden zijn door het beroepsgeheim, zich daarop niet konden beroepen. De wet maakt inderdaad geen enkel onderscheid wat betreft de hoedanigheid van derden; de bepalingen gelden voor advocaten, notarissen, boekhouders, bankiers en anderen.

Naar aanleiding hiervan merkt het Arbitragehof op dat de absolute en a priori opheffing van het beroepsgeheim van de advocaat overdreven is en niet evenredig met het nagestreefde doel. Het Hof besluit dat opheffing van het beroepsgeheim niet van toepassing kan zijn op advocaten. Deze precisering zal bij een eerstvolgende wijziging in de wet moeten worden aangebracht. Geen enkel wetsartikel wordt door het Arbitragehof vernietigd. Deze beslissing is ongetwijfeld belangrijk voor de advocaten maar van relatief minder belang voor de goede toepassing van de procedure van de collectieve schuldenregeling.

Mevrouw **Magda De Meyer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de minister verheugt me. Ik hecht heel veel belang aan deze wet die, mijn inziens, tegemoetkomt aan een grote nood op het terrein. Uit het antwoord van de minister heb ik begrepen dat aan de kern van de wet niet zal worden geraakt.

Magda De Meyer

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De mondelinge vragen nrs. 2088, 2089, 2090 en 2091 van mevrouw Frieda Brepoels worden naar een latere datum verschoven.

Dit geldt eveneens voor de mondelinge vragen nrs. 2118 en 2176 van mevrouw Simonne Creyf die op dit ogenblik vragen stelt in de commissie voor de Binnenlandse Zaken.

De mondelinge vraag nr. 2212 van de heer Jan Eeman wordt ingetrokken.

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, over "de omzetting van de Europese Richtlijn 98/44 in Belgisch recht" (nr. 2230)

Question orale de Mme Leen Laenens au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, chargé de la Politique des grandes villes, sur "la transposition de la directive européenne 98/44 en droit belge" (n° 2230)

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is onnodig nog uit te weiden over de inhoud van de richtlijn. Artikel 15 bepaalt dat 30 juli de deadline is voor de omzetting in de nationale wetgeving. Zowel uw voorganger, de heer Demotte als uzelf hebben hier in de commissie gezegd dat deze omzetting niet zonder meer zou gebeuren. In dat kader werd er in februari 2000 een colloquium georganiseerd en is er ook een consultatieronde gelanceerd.

In antwoord op eerdere vragen hebt u ons verzekerd dat de ethische aspecten die op het spel staan niet uit het oog verloren zullen worden. Er zal rekening gehouden worden met het aspect van de zogenaamde piraterij. Op 24 mei hebt u gesteld dat er een nieuw colloquium zou komen. België heeft zich bij de behandeling in Europa onthouden. Ondertussen hebben zowel Italië als Nederland een rechtszaak terzake aangespannen bij het Europees gerechtshof, waarvan de uitspraak tot op vandaag niet gekend is. In Frankrijk heeft de Raad van State gesteld dat de richtlijn daar onverenigbaar is met de Franse wetgeving rond bio-ethiek.

Ik wil daarover enkele vragen stellen. Wie werd er in verband met de consultatieronde tot nu toe geconsulteerd en wat was het resultaat daarvan ? Wanneer en voor welke doelgroep zal het tweede aangekondigde colloquium worden georganiseerd ? Wat is de precieze invulling van dat colloquium ? Zal er worden voortgewerkt op de conclusies van het vorige colloquium ? Zal de minister in België aan de Raad van State advies vragen inzake de verenigbaarheid van de richtlijn met de Belgische Grondwet en met andere internationale instrumenten die door België reeds werden bekrachtigd ? Zal de minister de uitspraak van het Europees gerechtshof in deze zaak afwachten voordat hij hierover een beslissing neemt ?

Minister **Charles Picqué** : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Laenens, om de richtlijn om te zetten, werd in februari door het ministerie van Economische Zaken een colloquium georganiseerd om de problematiek van de octrooieerbaarheid van de biotechnologische innovaties te bespreken. Dit colloquium stelde het geheel van de betrokken partijen in de gelegenheid om hun standpunt publiek bekend te maken. Gelet op de continuïteit van de dialoog wou ik in het verlengde van dit colloquium een reeks rondetafelconferenties inrichten met de vertegenwoordigers van de niet-gouvernementele organisaties en de betrokken industrieën.

Uit de consultaties blijkt duidelijk dat het menselijk genoom buiten de handel moet blijven omdat het niet octrooieerbaar is.

Aangezien iedereen duidelijk zijn standpunt heeft kunnen uitdrukken, werd geen nieuw colloquium meer gepland. Er zullen misschien wel nog vergaderingen en raadplegingen plaatsvinden.

Ik wens in het omzettingsproces van de richtlijnen vooruitgang te boeken. Daarom heb ik besloten om op maandag 26 juni 2000 een eerste interkabinettenvergadering te houden om de discussie over de aanpassing van het Belgische octrooirecht terzake in te leiden. Ik wil nogmaals beklemtonen dat het fundamenteel principe van de niet-octrooieerbaarheid van het menselijke genoom in het voorontwerp van de Belgische wet wordt opgenomen. De eerbiediging van dit principe impliceert eveneens dat iedere nieuw ontdekte genreeks onmiddellijk aan het publiek domein wordt vrijgegeven zodat het voor iedereen gratis toegankelijk wordt. Dat is van essentieel belang voor de volledige ontwikkeling van het wetenschappelijk onderzoek. Het moet duidelijk zijn dat deze ontdekking tot het publiek domein behoort.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de minister, de vraag omvatte nog een aantal andere punten die in uw antwoord niet ter sprake kwamen. Uw standpunt inzake het menselijk genoom is zeer duidelijk.

Leen Laenens

Een ander aspect echter in het geheel van de richtlijn is die van de biopiraterij. In een vorig antwoord hebt u gezegd dat u daaraan de nodige aandacht zou besteden. Is dat ook gebeurd? Ook de vraag of u ook hier het advies van de Raad van State inzake de verenigbaarheid met de Belgische Grondwet zou vragen, werd niet beantwoord.

Minister **Charles Picqué** : Het spreekt vanzelf dat wij alles in het werk moeten stellen om de biopiraterij te bestrijden. Wij hebben echter weinig informatie over de ontsporingen die op dit gebied kunnen bestaan. Dit probleem heeft te maken met de onduidelijke bepalingen van wat biopiraterij inhoudt.

Dit debat en het aspect van de biopiraterij daarin is mijns inziens inderdaad belangrijk en wij moeten terzake waakzaam zijn. Ik moet wel toegeven dat ik niet goed ben geïnformeerd over wat biopiraterij thans betekent. Wij

moeten deskundigen over de inhoud en de draagwijdte van de biopiraterij ondervragen. Ik wil beklemtonen dat de Europese richtlijn op dit gebied maar ook op andere gebieden doorslaggevend is, meer dan de Belgische Grondwet.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat dit debat niet is afgesloten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 10.26 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 10.26 heures.*
